

מראה מקומות לשיעור של רב שכטר שליט"א למסכת שבת

שהה בשבת

גמ' שבת לח. עד סוף העמוד

אפה ביו"ט

גמ' ביצה יז. מ"איבעיא להו"

בית יוסף תקגא: מביא מח' ראשונים בהבנת הגמ'

ש"ע שם מקיל

משכנות יעקב ס' קמז מחמיר בזה

מבשל בשבת

חולין טו.

בבא קמא עא.

משכנות יעקב

קמז) **שאלה** אם עבר ואפה מיו"ט לחול או לחבירו מה דינו :

תשובה הנה המחבר צ"ע סי' תקי"ג סי' א' הביא ד' רבני קלוניא להחיר צזה. וכן כתב צ"י בשם הריב"ש והרשב"א עיי"ש אבל באמת למעין בדברי רבני קלוניא שהביא צ"י שהחירו צשוגג כמו צשבת וכר"י משמע להדיא דמזיד אסור ור' יואל זר"א אסרו אף צשוגג וכן מהר"ם החיר צשוגג מדחנן המצשל צשבת כו' משמע להדיא דמזיד אסור. ואם שמד' הרשב"א והריב"ש

נראה שאין חילוק בין עבר ואפה מיו"ט לחול או לחבירו בין מיו"ט לשבת דשרי דמזיד ואסור צמערים הלא מד' רבני קלוניא משמע צהדיא דאסור צמזיד וצ"י דעבר ואפה מהו קאי דווקא מיו"ט לשבת צלא עירוב דמדאורייתא לורכי שבת נעשין ציו"ט וגם לכתחילה החירו לו כדי חיי' כשלא עירב כמ"ש סי' תקכ"ט לכן גם צעבר מיצעי' לן ומשום כבוד שבת שא"א לו אבל מיו"ט לחבירו או לחול לא הקינו כלל ודינו ממש כמצשל צשבת. וכן משמע צרש"י שם צסוגיא דעבר ואפה דווקא מיו"ט לשבת משום שלא ישחכה דין עירוב צצשילין וכ"כ הר"ש להדיא דמסחבר דמשום כבוד שבת אין לקנסוי' וגם מהרמב"ם נראה צרור שדעתו כן ממה שכי' המצשל לצו ציום והוחיר מותר לאכול כו'. משמע דבישול ללורך חול אסור לאכול ומ"ש שהחמירו צמערים כו' היינו משום שכתב אפילו צשבת כו' דצזה שרי צמזיד כמ"ש צהדיא גבי ע"ה כך צעיי' לקולא ופירש שם העטם להחמיר צמערים שלא ישחכה חורת עירוב. עיין פרק ו' ה"י וי"ד אבל צפרק א' הלכה ע' וי"א משמע לאסור צמזיד ללורך חול צזה צרור ונכון למדקדק צלשוני וכ"כ הלח"מ צשם מהרלצ"ה וכן מוכח צהדיא למדקדק צסוגיא שם ופסק צצ"י וד"מ ל"ע ע"כ מהראוי להחמיר לדינא כמ"ש :